

kilde (Rosleff), hvilken sidste erkendte, at dette var et Hensyn, man neppe kunde afvise. Jeg vil derfor for mit Vedkommende, uden at søge at forlænge Debatten om Sagen, paa det alvorligste og mest indtrængende advare imod, at man søger at gaa til en Foranstaltning, som maa betegne et voldsomt og uretfærdigt Overgreb mod Købstæderne. Det tror jeg ikke, Udviklingen i sin Helhed vil være tjent med.

Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der faldt i Gaar fra den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til Trikinundersøgelsen. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt det kan være rigtigt at foretage en saadan almindelig Trikinoseundersøgelse som forsøgt i Aarhus. Det af Landbrugsministeriet fremførte Tal synes i alt Fald at tale derimod. Den højtærede Landbrugsminister fremførte imidlertid, at der var 5—6 pCt. trikinbefængte Svin blandt Svineene fra Lossepladserne. Jeg gaar ud fra, at naar Regeringen opgiver dette Tal, er det absolut rigtigt, men saa turde der dog være Anledning til at standse hele dette Svinevæsen paa Lossepladserne. 5 pCt. er jo et uhyre stort Tal paa dette Omraade. Idet jeg henstiller, hvilke Forholdsregler den højtærede Landbrugsminister vil finde Anledning til at træffe overfor Lossepladserne, som jo ogsaa paa en Maade ødelægge det gode Navn, vor Svineopdrætning i øvrigt har, vil jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at dette maa være en god Foranledning til at rette et afgørende Slag, saa vidt det er muligt, mod Rotterne og se at faa dem, om ikke udryddede, hvad jeg anser for umuligt, saa i alt Fald trængte i betydelig Grad tilbage i Forhold til den Udbredelse, de have for Tiden.

Justitsministeren (Alberti): Der er saavel ved denne som ved tidligere Lejligheder, hvor Kødkontrollen har været drøftet enten her eller andetsteds, fremkommet saa mange velgrundede og afgørende Anker mod den Maade, hvorpaa Forholdet nu er ordnet gennem de enkelte Kommuner Sundhedsvedtægter, at jeg kun kan erkende, at det er meget heldigt, at Lovforslaget paa ny er fremsat som et Forhandlingsgrundlag under Forsøget paa at naa til en mere fyldestgørende Ordning. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme videre ind paa Enkeltheder. Jeg havde jo i Fjor Lejlighed til ret udførligt at præcisere mit Standpunkt og kan for saa

vidt henholde mig dertil, idet jeg dog maa bemærke, at den Optimisme overfor Strengheden eller Tilstrækkeligheden af den Udenrigs-Kødkontrol, jeg den Gang nærede, ret hurtigt er svækket ret betydeligt.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine Udtalelser fra i Fjor og navnlig henvise til, at min Hovedindvending mod det foreliggende Forslag afset fra, at Forslaget lægger en meget stor Magt i Justitsministerens Haand, er den, at jeg ikke tror, at man, saaledes som Forslaget er affattet, vil kunne undgaa at komme til at udrede ret betydelige Erstatninger til de Kommuner, som have foretaget Skridt til Indførelse af Kødkontrol. Selvfølgelig vil der ikke kunne være Tale om, at disse Erstatninger skulde kunne udgøre en Kapitalisation af de Indtægter, de paagældende Kommuner nu have af deres Kødkontrol; thi alt hvad Kommunerne have ud over selve Udgifterne, altsaa al Nettoindtægten af Kødkontrollen, er i Virkeligheden efter min Opfattelse en ganske utilbørlig Indtægt, som Kommunerne ikke burde have. Naar Kommunerne overhovedet skulde tage Afgifter for Kontrol, burde disse Afgifter være fastsatte saaledes, at de netop dækkede Kommunens Udgifter, og ikke derudover gav Kommunerne Indtægter til Anvendelse enten til Slagtehus eller til hvad andet, der kunde være Trang til i Kommunen. Nu er Forholdet jo imidlertid det, at alle disse Bestemmelser, deriblandt ogsaa Taksterne for Eftersyn, nu en Gang ere blevne fastsatte i Sundhedsvedtægterne, eller i Tillæg til Sundhedsvedtægterne, og kunne ikke fra Statsadministrationens Side ensidigt forandres. De ville kun kunne forandres, hvis de paagældende Kommuner selv foreslog eller indgik paa en Forandring, men det har der ikke hidtil været Tegn til. Skal man bort fra dette Forhold, er det nødvendigt, at Staten griber ind ved en Lov, der gælder for alle Landets Kommuner.

Men selv om Erstatningen, hvilket jeg anser for en given Sag, ikke kom til at omfatte de Indtægter, som forskellige Kommuner have haft og have af Kødkontrollen udover deres virkelige Udgifter, vilde dog, tror jeg, Erstatningssummerne blive meget betydelige, saa betydelige, at man vistnok vilde være ret betænkelig derved. Der er jo noget rigtigt i det, den ærede sidste Taler udtalte, at Købstæderne have anlagt en kostbar Kontrol i Tillid til de stadfæstede Vedtægter — det er der noget i, for saa vidt som Købstæderne have anlagt, gaar jeg ud fra, disse Kontrol-